

A megye gyárai is készülődnek a BNV-re

A Budapesti Nemzetközi Vásáron Csongrád megye gyárai és üzemei is kiállítják legjobb, legteljesebb termékeiket. A Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttáruháza az idén főleg szintetikus anyagból készült árukat, női pulóvereket, kardigánokat, kulikat, gyermek pulóvereket és kulikat, valamint férfi sport pulóvereket —

összesen 40 modellt küld a vásárra.

A gyárnak a BNV-n bemutatandó termékeinek tervezésénél figyelembe vették azokat az export és hazai igényeket, amelyek szerint a kereslet főleg a szintetikus anyagból készült könnyebb, szellősebb, divat-kötöttárukra irányul. A Hódmezővásárhelyi Mérlegvár 11 mérleget küld a vásárra.

Bemutatják az idén már szériában gyártott elektronikus darumerleget.

Kiállítják a 200 kilogrammos optikai mérleget, valamint a 60 literes pormérleget is, amelyet lyukkártya-rendszerrel, távirányítással is lehet működtetni. Új formatervezett kivitelben kerül a vásár látogatói elé a menetközben mérő csillmérleg.

A Hódmezővásárhelyi Majolikagyárnak önálló pavilonja lesz a vásár területén, amelyben dísz tárgyakat, de ezenkívül használati tárgyakat is bemutat. Mintegy 120 ezer forint értékű terméket szállítanak fel a vásárra,

amelyeket a vásár látogatói meg is vehetnek.

Újdonság lesz a virágkerteseti bemutató, melyet a gyár a hódmezővásárhelyi Marx Tsz.-szel közösen rendez meg. Itt mutatják be az úgynevezett vízkultúrás virágcserepeket is. A Hódmezővásárhelyi Elektrofém Ktsz.-nél most készült el annak a hatékos, összesen 1,5 kilowatt teljesítményű infra-

vörös szárítólámpának a prototípusa, amelyet előrelátólag a BNV-n is bemutatnak. Ezt az infravörös szárítólámpát

gépkocsi festése utáni gyors szárításra használják.

A Tisza Bútoripari Vállalat csongrádi, központi gyáregysége három kis konyhagarnitúrát és egy nagy konyhagarnitúrát, valamint egy lakószoba berendezést küld a vásárra. A vállalat 3-as számú, szegedi gyáregysége egy

komplett dolgozószoba berendezést állít ki

a vásáron, amely egy szekrényből, íróasztalból, tárgyaló-, dohányzóasztalból, telefon- és virágállványból áll. Mind a berendezések, mind pedig az ülőbútorok fémvázasak. Az EM Építő-gépjármű és Gépjármű Vállalat 9. sz. fűtőberendezési gyár csongrádi gyáregysége gázüzemű léghevítő-berendezést és különféle szellőző-berendezéseket állít ki.

Részt vesz a BNV-n a Budapesti Mezőgazdasági Gépgyár makói gyáregysége is. Látható lesz a kiállításon

a gyár egyik fő terméke az UBA-típusú borsóaratógép.

Ezenkívül a gyáregységben gyártott malmi gépek közül valószínűleg kiállítanak egy búzamosót is.

Felavatták a Móra Ferenc diákkotthont

Tegnap délelőtt ünnepélyesen felavatták a József Attila Tudományegyetem új diákkotthont, a 15 millió forint beruházással Újszegeden épült Móra Ferenc Diákkotthont. Az avatóünnepségen megjelent Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Ozvald Imre, a városi pártbizottság osztályvezetője, dr. Meisel János, a Művelődésiügyi Minisztérium főosztály-vezetője, Arvai József, a városi tanács vb elnökhelyettese, valamint az egyetem professzori karának számos tagja.

Az ünnepséget dr. Szabó Zoltán akadémikus, az egyetem rektora nyitotta meg. Beszédében a többi között hangsúlyozta, hogy az új diákkotthon újabb lehetőséget jelent az egyetem számára a nevelőmunka további javításához. Rámutatott, hogy a diákkotthont kollégiummá kell fejleszteni. Oktatóknak, hallgatóknak egyaránt ez az egyik legfontosabb feladata.

Az ünnepségen avatóbeszédet dr. Meisel János mondott.

A beszédek elhangzása után a megjelentek megtekintették a diákkotthon korcsolya, jól felszerelt épületét, amelynek jelenleg 320 börtöncsészaki lány lakója van.

KISZ-klub a József Attila Tudományegyetemen

Szívélyes, családi légkörben került sor a József Attila Tudományegyetem ifjúsági klubjának felavatójára. Szegeden, a Liliom utcában. Az új létesítmény több száz ezer forint értékű állami beruházás útján nyújt most már sokrétű szórakozási lehetőséget az egyetemista fiatalságnak. Dr. Szabó Zoltán egyetemi tanár, a tudományegyetem rektora

megnyitó beszédében hangsúlyozta a jelentős állami támogatás jelentőségét, majd a Művelődésiügyi Minisztérium küldöttei, az állami, párt- és KISZ-vezetők megtekintették a klubot. Az új klubban a KISZ-bizottság elhelyezése után is bőven marad hely szórakozásra: büfé, táncterem, játékszoba szolgálja a fiatalok kikapcsolódási igényeit.

Szakszervezeti aktívák kitüntetése Szegeden

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának elnöksége szombaton délelőtt 11 órakor Szegeden, a Hungária étterem különtermében ünnepi aktívaülést tartott. A megjelenteket Oláh Mihály, az SZMT elnöke üdvözölte, majd dr. Németh Lajos, az SZMT mb. vezetőtitkára mondott ünnepi beszédet.

Az ünnepi beszéd után Oláh Mihály a „Szakszervezeti munkáért” kitüntető jelvény arany fokozatát nyújtotta át Albert Lajos ruhagyári dolgozónak, a vállalat társadalmi bírósága elnökének, Doktor Lajos nyugdíjasnak, a szegedi ecsetgyár volt szb-titkárnak, Katona István nyugdíjasnak, az építő szakszervezete szegedi helyi csoportja vezető-ségi tagjának, aki 1920 óta tagja a szakszervezetnek. Kéri József vasutas dolgozónak, a Vasutas Szakszervezet megyei bizottsága tagjának, Neumann Istvánnak, a Szövetkezetek Csongrád megyei Ertekesítő Központja dolgozójának, a központ szb-titkárnak, Nyári János nyugdíjasnak, a Textiles szakszervezet megyei bizottsága tagjának, Rajty Lyubomirnak, az AKÖV nyugdíjasának, aki 1927 óta tagja a szakszervezetnek, Rozgonyi Lászlónak, a derekegyházi állami gazdaság dolgozójának és Sajó Gyula nyugdíjasnak, az ÉDOSZ helyi

csoportja elnökének, aki 1933 óta tagja a szakszervezetnek. A kitüntető jelvényt ezüst fokozatát tíz, a bronz fokozatát pedig tizenhárom kiváló szakszervezeti aktívának nyújtotta át az SZMT elnöke. Többen tárgyaltak, megkaptak odaadott szakszervezeti munkájukért.

Az ünnepi aktívaülés résztvevőit a Csongrád megyei országgyűlési képviselőcsoportja nevében, valamint

a megyei tanács vb és a néprfront megyei bizottsága nevében Katona Sándor országgyűlési képviselő, a Hazafias Néprfront megyei bizottságának titkára üdvözölte. Az MSZMP Csongrád megyei bizottsága nevében Koszorús Ferenc, a megyei pártbizottság munkatársa kívánt további jó munkát a megjelent és kitüntetett szakszervezeti aktíváknak.

Műanyag fólia alatt dúsabb termés

Szegedi kutató ígéretes kísérletsorozata

Horváth Imre, a József Attila Tudományegyetem növénytan tanszék vezető docense, érdekes kísérletsorozat eredményeiről számolt be doktori disszertációjában a Tudományos Minősítő Bizottság előtt. A fiatal tudós 1959 óta vizsgálja, hogyan befolyásolja a növényeket a napsugárzás spektrumának megváltoztatása — ezt különböző színű műanyagfóliák alkalmazásával érte el — a növények fejlődését, termésüket, mennyiségüket és minőségüket.

A vizsgálati eredmény tanúsága szerint három, népelelméleti szempontból fon-

tos növény, a bab, a borsó és a paradicsom mindig akkor adja a legnagyobb és tápanyagokban leggazdagabb termést, ha sárga műanyagfólia alatt termesztik, tehát a színekben a sárga hullámhossz-tartományba tartozó sugarak kerülnek előtérbe. A sárga fóliával árnyalt parcellák termése minden esetben több és jobb volt, mint azoké, amelyeket szabadon ért a napsugárzás. Ez azt igazolja, hogy nem annyira a sugárzás erőssége, mint inkább összetétele befolyásolja a növények fejlődését. (MTI)

Ma időszerűbb, mint valaha:

Világ proletárjai, egyesüljete!

Gáspár Sándor elvtárs nyilatkozata

A Központi Sajtószolgálat munkatársa május 1. alkalmából felkereste Gáspár Sándor elvtársat, az MSZMP Politikai Bizottságának tagját, a SZOT főtájtárát, s néhány kérdést intézett hozzá. Az alábbiakban ismertettük Gáspár elvtársnak a kérdésekre adott válaszait.

— Május 1 a nemzetközi munkásmozgalom nagy se-regszemléjének napja. Milyen gondolatok jegyében ünneplik az idei május elsőjét a Szakszervezeti Világszövetséghez tartozó szakszervezetek?

— Hetvenhat esztendeje a nemzetközi proletariátus mindig közösen ünnepli ezt a napot. Hogy ebben a háromnegyed évszázadban minden történt — és éppen a munkásosztály ereje, alkotóképessége és nemzetközi szolidaritása jóvoltából —, azt nemhogy egy nyilatkozat, de többkötetes könyv is nehezen foglalhatja össze. Mégis: gondolataink ilyenkor végigvágatnak ezen a 76 éven, benne a két világégés szörnyűségein, de az azokból mindig hatalmasabban és győzelmesebben kiké-rülő nemzetközi munkásmozgalom útján is. Persze, szép ünnepi szöveget is csengethet ez a megfogalmazás: mert a „hatalmas”, a „győzelmes” kifejezés nem mondja el azt is, mennyi szenvedés, küzdelem és véraláfutás kellett a mai eredményekhez. Mert a tőke elleni küzdelem dedaünk kora óta egyre bonyolultabb lett, egyre magasabb követelmények elé állítja a dolgozók millióit. Május elseje értelmét és alapfogatait mindig ennek a harcnak a jelszavai foglalták össze.

— A hetvenhat évvel ezelőtti első közösen ünnept május elseje jelszavát, a Kommunista Kialtvány közismert zárószót kell idézni talál legelső sorban: „Világ proletárjai, egyesüljete!” Ez a jelszó születése óta mindig aktuális, de nehéz lenne olyan időszakot kiválasztani a munkásmozgalom történetéből, amelyben időszerűbb lett volna, mint napjainkban. A tőke nemzetközi mé-retekben ellentámadásokkal próbálja csökkenteni az új társadalmi rend előretörésének ütemét és ezek az ellentámadások nem egy országban bombák hullását, asszonyok és gyermekek napalm és gáz okozta halálával járnak, másutt lemezárólt munkások, értelmiségiek, kommunisták és szakszervezeti aktivisták tömeg-sírjait jelentik. Ezért a nemzetközi feszültség növelésére irányuló törekvések mindegyikét ártanak a szocializmus ügyének — s mi május elsejét akkor ünnepljük méltón és a mai helyzet adott-ságainak megfelelően, ha gondolataink központjába állítjuk az imperialista törekvések visszaszorítására, a dolgozó százmilliók harci szelleme erősítésére oly fontos egység kérdését. Magunkéval tesszük az SZVSZ VI. kongresszusának a nemzetközi helyzettel kapcsolatos állásfoglalását, nem nézzük tétlenül az USA és más tőkés hatalmak népelelvomó, a gyarmati rendszer konzerválására, vagy új cégek alatti restaurálására irányuló kísérleteit, a szolidaritás sokféle formájával megnyilatkozásával állunk ki mindenekelőtt a vietnami nép, de Indonézia és minden más nép haladó erőinek oldalán.

— Május elseje, a nemzetközi munkásünnep a gyakran ismételt kifejezés szerint a munka ünnepe. De nem akármilyen munkáé. A zászlók és virágok ezen a napon azt az alkotó emberi munkát köszöntik, amelyet csak békében lehet végezni és amelyet a békéért végeznek. A mi társadalmi ren-



dünk építése — gondjaink és nem könnyedén megvalósuló új törekvéseink figyelembevételével is — az emberhez egyedül méltó, a békét védő és a nemzedékek jövőjét szolgáló, alkotó tevékenységhez tartozik. Ezért nálunk május elseje — akárcsak a szocialista építést végző több országban is — a nemzetközi szolidaritás és a saját békés építőmunkánk kettős ünnepe, szocialista társadalmunk eredményeinek természetes, vagy szavak nélküli díszszemléje is.

— A SZOT és a KISZ Központi Bizottsága április elején felhívással fordult a dolgozókhoz az MSZMP IX. kongresszusa tiszteletére kibontakozó munkaversenyek kapcsán. Ez a felhívás a korábbi hasonló felhívásoknál konkrét versenyfeladatokat tartalmaz. Hallhatnánk-e Gáspár elvtársat valamit a kongresszusi munkaverseny eddigi tapasztalatairól?

— Az idei munkaverseny — benne a pártkongresszus tiszteletére bontakozóban levő versenymozgalom — lényeges vonásairól már több nyilatkozat hangzott el, merőben újat mondani így hát nem lehet róla. Néhány fontos vonásra mégis fel kell hívni a figyelmet. Ilyen például az, hogy az 1966-os termelési feladatokat az üzemekben — műszaki konferenciák, termelési tanácskozások ezrein — alaposan és gondosan tanulmányozták, megvitaták, kitűnő javaslatokkal egészítették ki. Táviratok, levelek hosszú sorát idézhethetnénk, amelyek azt bizonyítják, hogy a Szaktanács és a KISZ felhívása éppen a feladatok alapos ismerete révén találhatott ilyen széles körű visszhangra.

— Hogyan tovább? A verseny — vele a tervteljesítés — sorsa szerintem most már elsősorban a gazdasági vezetők kezében van, hiszen az ismert feladatok (a termelésen kívüli munka, a takarékosabb gazdálkodás, a jobb minőség, az exportfeladatokra irányítandó nagyobb figyelem) csak a munka jobb megszervezésével és folyamatos anyagellátással teljesíthetők. Igen fontosnak tartja a Szaktanács annak a szocialista elosztási elvből fakadó alap-gondolatnak az érvényesítését, hogy magasabb anyagi és erkölcsi elismerésben részesüljön az, aki többet és jobbat ad a társadalomnak. Meggyőződésünk, hogy a hazánkhoz, rendszerünkhez, a haladás gondolatához hű dolgozó milliók megértik és át-érik a versenymozgalom jelentőségét: valóra váltják az egész népünk javára végzett, a maguk javuló életét is szolgáló, valamennyiünk érdekeit és békénket munkáló erőfeszítések céljait. Kíváncsi mindazoknak, akik ezeket a sorokat olvassák, hogy

jó erőben, egészségben teljenek munkanapjaik és derűs, szép ünnepük legyen az 1966-os május elseje.

— Miben látja a termelés, a munkaverseny segítségét a szakszervezetek legfontosabb és legidőszerűbb feladatait, különös tekintettel a dolgozók érdekvédelmére?

— Ha már a kérdés különválasztotta a két problémacsoportot — én inkább összekapcsolnám — „a termelés segítése” nem olyan címszó, amely valahol fényévi távolságban jár a munkás érdekvédelmetől, sőt, szeretnénk, ha megvalósulna, hogy mindenki megértse a két cél szoros összetartozását, és kölcsönhatásukat. Nincs nálunk olyan termelési feladat, olyan versenymozgalom, amelynek megoldása, szervezése ne valna közvetlen, vagy közvetett módon a dolgozó ember javára.

— Szakszervezeti mozgalom az MSZMP megalakulása, a konszolidáció éve óta fokozatosan a helyére került, tevékenységi területe megnőtt, jogai ugyanígy szélesedtek. Bizást elmondhatjuk, hogy a szakszervezetek megkérdezése nélkül úgy-szólván sehol sem döntenek. Ez jó is — de nemcsak jó. Örülünk a növekvő jogkö-röknek és a velük együtt jelentkező felelősségnek, hiszen mindkettő a nép érdekében végzett munka mutatója. De nem örülünk annak, hogy — kis túlzással szólna — néhol még a posztás feladatkörét is a szakszervezeti bizottságokra ruházzák. Ez kissé sok a megtiszteltetésből. Rajta kell lenniük, hogy pontosabban meghúzzuk a szakszervezeti munka határait, s ez nem lesz könnyű feladat, de meg kell birkoznunk vele, különben tényleges teendőinktől vesszük el az energiát, az időt, üzemi nyelven a „kapacitást”. Pedig a következő években igen nagy feladatok teljesítését várja el tőlünk népünk, pártunk — joggal.

— Ezekről is néhány gondolatot. Világos, hogy a politikai nevelő munkán javítani kell — az sem titok, hogy a termelést jobban segíteni az üzemi demokrácia szélesítésével, újabb százszázalékos aktivizálással lehet csupán. S amilyen mértékben a vállalati hatáskör nő — fokozódnia kell a szakszervezeti munka hatékonyságának is. Ezért a vállalati tervek kialakításába és a megvalósítás előkészítésébe sokkal több felelősséggel és kezdeményező erővel kell beleszólunk. Az új irányítási rendszernek az a módszere, hogy az irányítás jogkörének jelentős részét decentralizálja, egyúttal a felelősség decentralizálását is jelenti. Egyszerű példával: ma még oda lehet állni egy üzemi munkásai elé azzal, hogy „nincs nyereség mert nem kaptunk anyagkiutalást”, de egy-két év múlva már nem lehet a felső irányításra tolni a felelősséget — nem lesz kibúvó. Ez a követelmény az egész évi munka olyan szervezését igényli, hogy a végén ne legyen szükség kibúvókra. Sok lesz a tennivalónk a szocialista helyzet, a munkásvédelem, az üzemi egészségügyi javításában — és ha valamiképpen átalakítjuk az elkövetkező hónapokról mondhatunk, az az, hogy ideje lesz a saját feladatok tudatos, alapos felmérésének, megismerésének minden beosztásban és minden területen. Nincs olyan vezető — a gyárak igazgatóitól a szakszervezeti bizalmiakig és a művezetőktől a szakmák mozgalmai vezetőiig — aki az új tennivalókat állandó tanulmányozása nélkül megállhatná a helyét.